

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

01 ספטמבר 2014

ת"ד 13-08-4409 מדינת ישראל נ' די קורי

לפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

תום די קורי

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד רופא

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום חמור, שעניינו, גרס תאונת דרכים וחבלה של ממש בגין נהיגה בשכרות ותחת השפעת משקאות משכרים, עבירה על סעיף 362(3), בקשר עם סעיפים 39 א ו- 38(1) לפקודת התעבורה ונהיגה בקלות ראש, עבירה על סעיף 262(2) בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 22.2.13, בשעה 02:00 לערך, נהג הנאשם באופנוע בכביש מספר 20, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו למחלף לה גוורדיה, סטה שמאלה כיוון נסיעתו, פגע במעקה הבטיחות, הועף מעל האופנוע לכיוון תעלה סמוכה, נוסעת שהייתה עמו הועפה לעבר עמוד תאורה סמוך והאופנוע המשיך בנסיעה עומד כמה עשרות מטרים, עד שפגע לבסוף במעקה הבטיחות הימני. כתוצאה מהתאונה, נחבל בגופו הנאשם חבלות של ממש – שברים ברגל, שבר בחוליה 3, חתכים עמוקים בברך ובמותן, נזקק למספר ניתוחים ולתקופת אשפוז ושיקום וכן נחבלה בגופה הנוסעת שהייתה עמו, שלומית שקד, חבלות של ממש – חבלות ראש, שברים מרובים בגפיים, חבלות פנימיות קשות, לרבות דימומים שהביאו לכריתת טחול, נזקקה למספר ניתוחים, אשפוז למשך חודשיים ותקופת שיקום ממושכת, כאשר גם כיום, לא נרפאה מכל החבלות שנגרמו לה ונזקקה לאחרונה לניתוח בעין שמאל.

באותן נסיבות, נהג הנאשם שיכור, בכמות של 68 מיליגרם אלכוהול ל-100 מילילטר דם ונתון תחת השפעה כבדה של משקאות משכרים, כאשר יודגש שנוכח גילו של הנאשם, מדובר בחריגה של פי חמש מהכמות המותרת לנהג מתחת לגיל 24.

לבקשת בא כוחו ועל אף התנגדות ב"כ המאשימה, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן. בתסקיר, פורטו נסיבותיו האישיות של הנאשם, לקיחת אחריות מלאה מצדו, בהקשר לאירוע נשוא כתב האישום, חומרת תוצאות התאונה, מבחינתו ומבחינת הנוסעת ונקבע כי הוא אדם נורמטיבי, שאין חשש להישנות סיכון מצדו. לפיכך, המליץ שירות המבחן שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר, גם לא בעבודות שירות, אלא עבודות לתועלת הציבור בהיקף של 400 שעות וצו של"צ למשך שנה.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

01 ספטמבר 2014

ת"ד 4409-08-13 מדינת ישראל נ' די קורי

ביום 29.6.14, טענו הצדדים לעונש, כמפורט בפרוטוקול ועל פי החלטתי, נשלח הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.
מטעם ההגנה, נוסף על המסמכים שהוגשו במועד הטיועונים לעונש, הוגשו מכתב מטעם אמו של הנאשם וכן מכתב מטעם הוריה של שלומית שקד, הנוסעת שנחבלה בתאונת.

דיון והכרעה

הנאשם נותן את הדין על עבירות חמורות, כאשר מתחם הענישה ההולם ייקבע על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין ולפיו יש מקום ליתן משקל לערך או הערכים החברתיים שנפגעו בביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

כתוצאה מרשלנותו של הנאשם, נגרמו חבלות קשות ביותר לנוסעת, שלומית שקד, חבלות שהיה בהן ויש בהן עדיין, כדי להביא לשינוי מהותי בחייה.
בנוגע לתאונות בהן נגרמו חבלות קשות למעורבים, קבע בית המשפט העליון, לא פעם, כי יש מקום להחמיר בענישה של אותם נהגים רשלנים ולגזור עליהם ענישה, הכוללת עונש מאסר בפועל, כנגזרת מהעונש הקבוע במקרים של גרם מוות ברשלנות.
ברע"פ 2564/12, קרני נגד מדינת ישראל, נאמר:

"בבואנו לקבוע את העונש הראוי, אין בידינו לקבל את טענותיו של בא כוח המבקש, עליהן חזר אף בטענותיו על פה, כי העבירות שבוצעו אינן מצדיקות עונש מאסר מאחורי סוגר ובריח. תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא ייפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

ברע"פ 3764/05 בו זיה נ' מ"י, אמר כבוד הש' חשין:

"במקרים של גרימת חבלות אשר אך כפשע ביניהן לבין גרימת מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימאלי הקבוע במקרה של גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב - הוא עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה - ולגזור עונש מאסר בפועל. העובדה כי לעיתים הקלו בתי-המשפט המחוזיים בעונשם של עבריינים שהורשעו בגרימת חבלות וביטלו עונשי מאסר בפועל אשר נגזרו עליהם, אין בה כדי ללמד על רמת הענישה המקובלת. אדרבא, בית-משפט זה חזר והזהיר את בתי-המשפט המחוזיים לא אחת כי אל להם להקל בעונשם של עברייני תנועה".

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

01 ספטמבר 2014

ת"ד 13-08-4409 מדינת ישראל נ' די קורי

בית המשפט העליון נדרש, לא פעם, לקושי שיש בשליחת אנשים נורמטיביים לעונש מאסר מאחורי סורג ובריה, בשל אחריותם לגרם תאונת דרכים בה קופחו חיי אדם וקבע, למשל, ברע"פ 5792/11 תורג'מו נגד מדינת ישראל: "אכן, הדילמה שבשליחת אדם בעל רקע נורמטיבי למאסר בפועל בתיקי תאונות דרכים שנסתיימו במוות ידועה, ואינה עניין של מה בכך; אך טרם נמצאה דרך ראויה יותר לענישה במקרים החמורים של תאונות דרכים, כתיומתם הצנועה של בתי המשפט למאבק בתאונות. אין לכחד, כי עוצמת האסון שנגרם בתאונה היא שיקול בכך, ובמקרה דנא מדובר בתוצאות חמורות עד מאוד, שפורטו מעלה. ... איננו יודעים אל נכון מה יניא נהגים מנהיגה רשלנית, אך המסר צריך להיות כי גם האדם הנורמטיבי בכל חייו עד הנה עלול להיענש במקרים הרי אסון בחומרה המתאימה".

בנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, חומרה יתרה יש לכך שהנאשם העז לנהוג ברכב דו גלגלי ואף להרכיב נוסעת, בהיותו שיכור ונתון תחת השפעת משקאות משכרים ולא מן הנמנע, כי אם לא היה שיכור, לא היה מאבד שליטה על רכבו וגורם לתאונה שבנדון.

ברע"פ 782/14, אלמלח נגד מדינת ישראל, מקרה בו גזר בית המשפט לתעבורה 12 חודשי מאסר בפועל ושש שנות פסילת רישיון נהיגה, על מי שהורשע בגרם תאונת דרכים מסוג **נזק בלבד** בגין נהיגה בשכרות, בקלות ראש, סטייה מנתיב נסיעה, אי שמירת מרחק ואי מסירת פרטים, אמר כבוד הש' סולברג:

"מצאתי כי העונש שהושת על המבקש אמנם חמור, אך לא סוטה באופן ניכר ממדיניות הענישה. זאת נוכח העבירות החמורות אותן עבר ונסיבותיהן החמורות".

יש להדגיש כי במקרה שבנדון, היה הנאשם נהג ותיק, משנת 1980 עם עבר תעבורתי תקין ביותר, הכולל 7 הרשעות קודמות בלבד, האחרונה משנת 1995 וביניהן, עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים משנת 1992 וכן, נסיבות חיים קשות, בעוד שבמקרה שבפני, עסקינן בנאשם הנוהג משנת 2010 בלבד ולחובתו, שתי עבירות תעבורה.

ברע"פ 3638/12 ווקנין נ' מ"י, נאמר:

"נזכור כי הנהיגה בשכרות היא מן הלעות החולות שבכביש, שסכנתן בצדן ועלויות לגרום לאסונות, בחינת "מכונת מוות נעה". ההחמרה היא גישת המחוקק, וסטייה ממנה היא חריג, והמחמיר אינו מפסיד".

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

01 ספטמבר 2014

ה"ד 4409-08-13 מדינת ישראל נ' די קורי

ברע"פ 861/13 קאייס אחמד פנאדקה נ' מדינת ישראל, נאמר:

נהיגה בשכרות הינה אחד מן הגורמים המרכזיים לגרימתן של תאונות דרכים, אשר הפכו בשנים האחרונות ל"מכת מדינה", המסכנת את שלום הציבור ופוגעת בביטחוננו. לפיכך, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים (ראו, רע"פ 3343/04 נפתזי נ' מדינת ישראל (16.5.2004). כך גם ציוונו המחוקק בקובעו, בסעיף 39א לפקודת התעבורה, עונש פסילה מינימאלי, של 24 חודשים, בגין הרשעה בעבירה זו".

בנסיבות אלה ולאור הערך החברתי שנפגע – סיכון חיי אדם וגרימת חבלה קשה ולאור מדיניות הענישה הנוהגת, כפי שנקבעה בפסקי הדין הנ"ל וכן ברע"פ 2564/12 קרני נ' מ"י, רע"פ 7257/12 סנדרוביץ' נ' מ"י ועוד, הרי שמתחם הענישה החולם את העבירות בהן הורשע הנאשם והתוצאות הקשות של התאונה, הנו מאסר בפועל לתקופה שבין 3 חודשים ל- 6 חודשים, לריצוי בעבודות שירות או במאסר ממשי וכן פסילה לתקופה שבין 30 חודשים לחמש שנים. כמו כן, יש להטיל על הנאשם מאסר מותנה, פסילה מותנית ופיצוי לנפגעת.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, התרשמתי אף אני מדמותו החיובית של הנאשם, כעולה, בין היתר, מתסקיר שירות המבחן, מכתבי ההמלצה בעניינו, מכתבה של אמו ומכתבם של הוריה של הנפגעת בתאונה, כמו גם מדבריו שלו בבית המשפט.

הנאשם נעדר עבר פלילי וכאמור לעיל, צבר לחובתו שתי הרשעות קודמות משנת 2010.

הנאשם משרת בצבא קבע ונראה כי הוא עושה חיל בתפקידו.

לזכותו עומדת גם העובדה כי הודה במיוחס לו בכתב האישום, נטל אחריות מלאה, עמד לצידה של הנפגעת בתאונה והביע צער ואמפטיה למצבה, כמו גם העובדה כי נחבל חבלות קשות בעצמו.

עם זאת, לא מצאתי כי יש באמור לעיל, כדי לגבור על האינטרס הציבורי, המחייב ענישה מוחשית ומרתיעה, שיחיה בה כדי להלום את נסיבות התאונה, בדגש על העובדה כי הנאשם נהג ברכב בשכרות ותוצאותיה הקשות, כפי שקובעת הלכתו המחייבת של בית המשפט העליון.

באשר להמלצת שירות המבחן, אין בכוונתי לאמצה, שכן, לא מצאתי כי היא מאזנת נכונה בין האינטרס האישי של הנאשם לבין האינטרס הציבורי. בעניין זה, נקבע ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל:

"הלכה מושרשת היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

01 ספטמבר 2014

ת"ד 4409-08-13 מדינת ישראל נ' די קורי

"לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות המבחן אינו מופקד עליהם" (רע"פ 10524/09 בוזגלו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 5.1.2010).

וברע"פ 7257/12 סנדרוביץ נגד מדינת ישראל, נאמר:

"אשר לטענת המבקש, לפיה שגו הערכאות הקודמות משלא אימצו את המלצותיו של שירות המבחן בעניינו, הרי שדינה להידחות. המלצותיו של שירות המבחן, כשמן כן הן – המלצות. בית-המשפט אינו כבול לאמור בהן והוא אינו מחויב לפעול על פיהן. עמדת שירות המבחן, אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית-המשפט בבואו לגזור את דינו של נאשם - לעיתים יאמץ בית-המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלקה ולעיתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין לנסיבותיו הוא, וכל מקרה ייבחן לגופו, תוך מתן משקל ראוי להמלצות שירות המבחן (ראו, רע"פ 5176/03 סוויאנו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 12.06.2003))."

לאור כל האמור לעיל ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל-4 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, על פי האמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות.
מובהר לנאשם כי אם לא יבצע את עבודות השירות כהלכה, ייגזר עליו עונש מאסר ממשי כחלופה.
הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 16.9.14.
2. פסילה למשך 4 שנים.
הנאשם יפקיד רישיונו עוד היום.
3. אני דנה את הנאשם ל-6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
המאסר יחול על עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל לשנה וגרם תאונות דרכים עם חבלות של ממש.
4. קנס כספי בסך 3500 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם בחמישה תשלומים, שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.10.14.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

01 ספטמבר 2014

ת"ד 4409-08-13 מדינת ישראל נ' די קורי

5. הנאשם ישלם לנמגעת בתאונה, שלומית שקד, ת.ז. 203639943, פיצוי סמלי בסך 10000 ₪. סכום הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1.12.14.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין אל הממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ו' אלול תשע"ד, 01 ספטמבר 2014, במעמד הנוכחים.

שרית קריספין-אברהם, שופטת

בית משפט לתעבורה תל-אביב יפו
ת"ד : מחוז ת"א (ענף התנועה) 20-3250/2013

44009-08-13

35

נקבע זמן כבוד החלופות 7/2013
ליום 22/02/2013 שעה 8:30

המאשימה:

מדינת ישראל

- נגד -

הנאשם:

תום	די קורי	רוברטו
שם מרטי 8765671	שם משפחה 20133808 - 4	שם האב 23/03/1989
רשיון נהיגה	תעודת זהות	שנת לידה

רחוב אלון יגאל 166, תל אביב-יפו

כתב אישום

א. העובדות:

- בתאריך 22/02/2013 בשעה 02:00 לערך נהג הנאשם אופנוע מספר 7778573 ככביש איילון צפון והתקרב למחלף לה גרדייה.
- הנאשם נהג ברכב כשהוא שיכור ונתון תחת השפעת משקאות משכרים כשעפ"י דגימות דם נמצאו 68 מ/ג אלכוהול לכל 100 מ"ל דם.
- הנאשם נהג בקלות ראש, לא נתן תשומת לב לדרך, נהג במהירות גבוהה, איבד שליטה על האופנוע, סטה שמאלה ופגע בחזקה במעקה הבטיחות. בשלב זה הנאשם נפרד מהאופנוע ועף באוויר לכיוון התעלה בהמשך הועפה מהאופנוע הנוסעת בשם שלומית שקד בסמוך לעמוד תאורה- ואילו האופנוע המשיך בנסיעה לאורך עשרות מטרים, חצה את הכביש לרוחבו ופגע במעקה בטיחות ימני.
- כתוצאה מהתאונה נחבלו חבלה של ממש הנאשם (שברים ברגל ובחוליה, חתכים עמוקים בברך ובמותן מספר ניתוחים, אשפוז עד ליום 04.04.13 ושיקום) ונוסעת על האופנוע שלומית שקד (הונשמה והורדמה, כשלון נשימתי, חבלות פנימיות קשות (דם ונוזל בבטן, דימום בכבש, כיס הורה, טחול (בוצע כריתת טחול), חבלת ראש עם דימום במוח, שברים מרובים בגפיים, ניתוחים, אשפוז עד ליום 04.04.13, שיקום). כמו כן ניזוקו האופנוע והמעקה.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

- נהיגה בשכרות ותחת השפעת משקאות משכרים - עבירה על סעיף (3)62, בקשר עם סעיף 39 לפקודת התעבורה, סעיף (1)38 לפקודת התעבורה ותקנה (2)26 לתקנות התעבורה (סמל סעיף 2012).
- נהיגה בקלות ראש וגרם חבלה שלממש - עבירה על סעיף (2)62 בקשר עם סעיף (3)38 לפקודת התעבורה (סמל סעיף 2009 ו 2011).

ג. ראיות התביעה:

- ד"ר אשר גופר, מרכז רפואי שיבא, ח"יד מומחה בלבד MLT 142000295/13
- ד"ר אסתר שלמך, מרכז רפואי שיבא, תע"צ קבלת דמים בלבד
- מתנדב אהוד פסטרנק- מתני"א ת"א
- רס"ל אטל יואב מספר אישי : 1160977 אותן ת"א- הודעת נאשם

בית ששט הישום (תעבורה)
בתל-אביב (50)
31.07.2013
נתקבל/נבדק
תתימרה.....

5. רס"ר שפיגלר רועי מספר אישי : 1136787 את"ן ת"א- דו"ח פעולה, הודעת נאשם , דו"ח בוחן, תרשים, לוח תצלומים, מזכר
6. רסימ ירקוני יוסף מספר אישי : 1059104 את"ן ת"א -דו"ח פעולה, נספח לבדיקת סם, זכ"ד, טופס מאפיינים , זכ"ד על נטילת דם
7. רס"ר פרידמן בני מספר אישי : 1119023 את"ן ת"א-תעצ העברת דמים בלבד
8. רזיאל רונן, כתובת: רחוב אשכול לוי 17, תל אביב-יפו
9. שלומית שקד , כתובת: רחוב השל יהושע 22, חיפה
10. תעודות רפואיות ע"ש הנאשם וע"ש שלומית שקד
11. קאסם שרף , מרכז רפואי איכילוב-- דו"ח נטילת דם

רפ"ק אלנה מולר, עו"ד
 תנובע מכה מינוי ממכ"ל
 פנימי : 3004/2013
 מת"ת תל-אביב/תל אביב

הודעות לנאשם :

- א. עפ"י סעיף 74 (א) ל-חסד"פ (ג"מ), תשמ"ב 1982, וכן סעיף 188 ל-חסד"פ (נ"מ) תשמ"ב 1982, הנך רשאי בעצמך, או באמצעות סניגורך, או באמצעות אחר שהוסמך מטעמך ובאישור תובע, לעיין בחומר החקירה ולהעתיקו וזאת בתיאום מראש בטלפון. עיון כאמור במזכירות לשכת התביעות.
- ב. הינך רשאי לבקש שימונה לך סניגור ציבורי אם מתקיים בך אחד התנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק חסינוגוריה הציבורית, התשנ"ו - 1995.
- ג. במידה ותורשע בדין, הנך צמוי לעונש חקבוע בסעיף 62 לפקודת התעבורה /או לכל עונש חקבוע בפקודת: סעיף 35-40, 41א, 44א, 44, 57ג, 63, 64א, 65(א) 66, 67, הכל בהתאם לנסיבות.
- ד. בהתאם לסעיף 15 ו 15 (א) ל-חסד"פ (נ"מ), תשמ"ב 1982, מודיעה המאשימה כי קיימת אפשרות שהתביעה תעתור למאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
 עפ"ת 14-09-30523 די קורי ג' מדינת ישראל
 ת.ז. 201338084 ת"ד 4409-08-13

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף

המערער תום די קורי

נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער – עוה"ד הדר מלכה וארז רופא
 ב"כ המשיבה – עו"ד ניצן שפיר
 המערער הופיע

פרוטוקול

ב"כ המערער: חוזר על הודעת הערעור ומבקש להתייחס למספר נקודות וביניהן העובדה שאנו סבורים שלא נערך כאן איוון ראוי שלוקח בחשבון את העובדה שמדובר בנהג שנהג שנים רבות על רכב דו-גלגלי, קרי, משנת 2005. לאורך כל השנים הוא נסע אלפי קילומטרים בחודש. מדובר על תקופה של תשע שנים כשהוא נוסע על רכב דו-גלגלי, ולמרות זאת, שתי עבירות של עבירה של אי-ציות לתמרור ברירת משפט בסך 250 ₪. מדובר בנהג זהיר למעט האירוע שלפנינו, שלאורך תשע שנות נהיגתו נהג בצורה זהירה, ראויה ומכבדת את הנוסעים בדרך. אני מבקש לציין שמדובר בנהג שביום האירוע נותר לו חודש לסיים את התקופה הזו. לשאלת בית המשפט אני משיב, כי המערער ערך בירור אצלו ביחידה וזה הגיע לדרגים של המפקד הישיר והמפקד מעל, ואמר לו שבגלל שהוא כרגע נמצא בפרויקט מסוים יצטרכו לגרוע אותו והוא מרצה עבירה שהיא בגדר "מאסר", הוא לא יוכל לחזור.

ב"כ המשיבה: מציגה לבית המשפט את גיליון הרשעותיו הקודמות של המערער. אנו מתנגדים להתערבות בעונש, בית משפט קמא לא מיצה עמו את הדין, אלו עבירות שנשלחים בגינן למאסר של ממש, נגזרו על המערער ארבעה חודשי עבודות שירות. המתחם שבית המשפט התייחס אליו הולם ונכון, בייחוד למי שהיה מתחת לגיל 24 וכמות האלכוהול גדולה. יש כאן נזקים קשים שנגרמו למערער עצמו וגם לנוסעת שהייתה איתו. אנו לא חושבים שצריך להתחשב בפיצוי שהוטל מאחר והמטרה היא שתהיה הרתעה. בעבירות של נהיגה בשכרות יש אינטרס ציבורי רב להרתיע, וכשמותרת תאונה שהיא על גבול הקטלנית עם פציעות קשות מאוד, ואני לא מגזימה, היו פציעות מאוד קשות. הם השתקמו ויש להם נזקים עד היום. האינטרס הציבורי מחייב שתהיה ענישה ממשית. בית משפט קמא הטיל ארבעה חודשי עבודות שירות ולא שישה. מהמסמכים שהוגשו לא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 30523-09-14 די קורי נ' מדינת ישראל
02 אוקטובר 2014

1 עולה שהוא יאבד את מקום העבודה, אפשר למצוא כל מיני פתרונות ובמסמכים שהוגשו אין שום
2 התייחסות לכך.

3
4
5

פסק דין

6

7 ביום 22.02.13 בסמוך לשעה 02:00 בלילה, בעת שנהג אופנוע בכביש איילון, אופנוע שעליו הייתה
8 רכובה גם חברתו לעבודה, נהג המערער כשהוא שיכור. בבדיקה שנעשתה בדמו לאחר האירוע נתגלו
9 68 מק"ג אלכוהול לכל 100 מ"ל דם.

10 אותה נהיגה הסתיימה באסון. המערער נהג בקלות ראש במהירות גבוהה, איבד שליטה על האופנוע,
11 גרם לתאונת דרכים בה נפגעו קשות יחסית הוא והנוסעת. לנוסעת, שלומית שקד, נגרמו כישלון
12 נשימתי, חבלות פנימיות קשות, חבלת ראש ושברים מרובים – כל אלה הצריכו אשפוזים וניתוחים.
13 המערער הואשם אפוא בנהיגה בשכרות – עבירה לפי סעיף 2(2), 62(3), 39א', 38(1) ו-38(3) לפקודת
14 התעבורה.

15 המערער נטל אחריות, הודה בבית משפט קמא והורשע על-פי הודאתו בכתב האישום כפי שהוא. בא-
16 כוחו ביקש מבית המשפט קמא לקבל תסקיר בעניינו. למרות התנגדות התביעה, נעתר בית משפט
17 קמא לבקשה ובצדק. התקבל תסקיר קצין מבחן בעניינו של המערער.

18 שירות המבחן התרשם עמוקות לחיוב מהמערער, הצביע על עברו התעבורתי הנקי כמעט לחלוטין,
19 על היעדרו של עבר פלילי ועל עבודתו במשרד רה"מ. להתרשמותו, מדובר באזרח המחזיק בעמדות
20 בסיסיות שומרות חוק, מביע חרטה כנה ומביע אמפתיה גבוהה לנפגעת העבירה.

21 שירות המבחן התרשם שלהליכים המשפטיים בעניינו של המערער הייתה השפעה מרתיעה ומציבת
22 גבול עבורו, כל אלה מצמצמים את הסיכון שהוא יחזור לעבור עבירות. שירות המבחן הצביע על כך
23 שמדובר באדם אשר תפקודו במסגרות החיים לאורך השנים היה תקין, אופיין ביציבות ובהתמדה
24 למרות חומרת העבירות ותוצאות התאונה, שירות המבחן, בסיפא לתסקיר, בא בהמלצה – לבחור
25 בעניינו גישה שיקומית-טיפולית שתבטא בתקופת מבחן ובעבודות של"צ בהיקף משמעותי של 400
26 שעות.

27 בית משפט קמא בחר ללכת בדרך אחרת, דרך לגיטימית. בגור הדין בית משפט קמא נתן דגש תוך
28 הזדקקות לתיקון 113 לתוק העונשין לצורך בהרתעה, בעקרון ההלימה. בגזר דינו אמר בית משפט
29 קמא כדלקמן: "עם זאת, לא מצאתי כי יש באמור לעיל (בנסיבות האישיות – ר.ב.ט), כדי לגבור על
30 האינטרס הציבורי המחייב ענישה מוחשית ומרתיעה, שיהיה בה כדי להלוס את נסיבות התאונה,
31 בדגש על העובדה כי הנאשם נהג ברכב בשכרות ותוצאותיה קשות, כפי שקובעת הלכתו המחייבת
32 של בית המשפט העליון".

33 "באשר להמלצת שירות המבחן, אין בכונתי לאמצה, שכן, לא מצאתי כי היא מאזנת נכונה בין
34 האינטרס האישי של הנאשם לבין האינטרס הציבורי...".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 14-09-30523 די קורי נ' מדינת ישראל 02 אוקטובר 2014

1 דעתי היא שונה. לדעתי מדובר במקרה קלאסי שבו על בית המשפט לעשות שימוש בסעיף 40ד(א)
 2 לחוק העונשין, וליתן להיבט השיקומי את המשקל המתאים. נאמר שם: "קבע בית משפט את
 3 מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש
 4 להשתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי
 5 שיקומו...".
 6 מדובר במקרה בו אזרח שומר תוק, הן במישור התעבורתי, בוודאי במישור הפלילי, נכשל בעבירה
 7 קשה. התנהגותו טרם הנהיגה המסוכנת בשכרות הינה ללא פגם. כך גם התנהגותו לאחר מכן. האיש
 8 גילה אמפתיה ויחס מיוחד לנפגעת העבירה, הוא עצמו נפגע בתאונה. נפגעת התאונה ומשפחתה
 9 באים במכתב לבית המשפט ומבקשים לא להחמיר עמו. מדובר באדם עם נסיבות אישיות מיוחדות
 10 – עובד במשרד רה"מ בתפקיד לא פשוט. שירות המבחן ממליץ בעניינו לבחור בדרך שיקומית שתמנע
 11 פגיעה במהלך חייו התקין, וכשמדובר באדם, כפי שתואר לעיל, כפי ששירות המבחן הצביע, אינני
 12 רואה כל תועלת לאינטרס הציבורי לפגיעה בעתידו.
 13 בית משפט קמא, ובצדק, גזר דינו לשורת עונשים חמורים לבד מעונש המאסר – פסילה בפועל
 14 לארבע שנים, קנס בסך 3,500 ₪, פיצוי לנפגעת העבירה בסך 10,000 ₪ ומאסר על-תנאי. שירות
 15 המבחן מציע גם הוא, במסגרת שיקומית ענישה לא קלה של ביצוע עבודות של"צ בהיקף 400 שעות,
 16 שהינו היקף רחב מאוד בנוסף לשנת מבחן. ארסנל העונשים הזה די בו, בנסיבות אלה, כדי ליתן
 17 ביטוי גם לאינטרס הציבורי בענישה, וכאמור, דעתי היא שבמקרה זה האינטרס הציבורי לא ירוויח
 18 אלא רק ייזוק מפגיעה מיותרת בנאשם שלא לצורך.
 19 הנני אפוא מתקן את גזר דינו של בית משפט קמא, מבטל את עונש המאסר בפועל. במקומו ירצה
 20 המערער 400 שעות של"צ במסגרת "מקום אחר – מרכז תמיכה לנוער במשבר" כמסייע בכל תחום –
 21 שיעור עזר, עבודות תחזוקה וליווי בני הנוער במסגרת ומחוצה לה בפיקוח שירות המבחן.
 22 כן הנני שם את המערער בפיקוח שירות המבחן למשך שנה.
 23 יתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם.
 24 העתק הפרוט' יישלח על-ידי המזכירות הן לשירות המבחן והן למכונה על עבודות השירות.
 25
 26
 27
 28 **ניתן והודע היום, ח' תשרי התשע"ה, 02/10/2014, במעמד הנוכחים.**

 רענן בן-יוסף, שופט

29
 30

הוקלד על ידי נופר דוידי